

Брой 118

Излиза всѣки вторникъ.

АБОНАМЕНТЪ: 40 лева.

Броя — 1 лв.

РЕДАКТИРА КОМИТЕТЪ

Гл. редакторъ: ХР. ХАРАЛАМБИЕВЪ

органъ на Шуменската градска община
Основател на в-на — инж. ХР. ТОНЕВЪ.

Утрешна Европа и свѣтовната история

Кой може да каже кому принадлежи утрешниятъ свѣтъ? Европа, дето сме слагали и разчитали по некаква на-мислена логика на европейския общественъ животъ, ще може ли и занаятъ да разглежда събитията на свѣта и да определя формата на практическото и политическото развитие. Изглежда, че истината на свѣта не ще може да се изчерпа вече само съ истината на Европа. Но истината на континентъ, дето исторически не е успѣла да си пробие пътъ, истината се очаква събитията, които създаватъ епохи. Азиатскиятъ масъ се пробужда. На този необятенъ континентъ се разбулва една гигантска душа, която може би, не ще иска да знае за конференциите и пактосте на Европа. Желателенъ човекъ, който едва-едва на сцената на историческата, с една изадка и моятъ да нанесъ последния ударъ на народитѣ на утопитѣ и безработицата и ще настъпи краятъ на историята на Европа и ще започне всемирната история, макаръ пакъ нашия континентъ да представлява стожерътъ.

Силитѣ, които ще определятъ движението на тази международна спора отсѣга се откриватъ: тия сили сж национализмитъ и пролетарст-

вото. Но докато национализмитъ има вече свои огромни организации и се корени не въ никаква теория, а въ кръвта и земята на всѣки отдалеченъ народъ, пролетарството е само една стихия, която рано или късно ще се удави въ себе си ако не приеме друга форма. На нашия континентъ много народи се възбуждатъ. Южното романтично е вече на пътъ да създаде своето трето царство и да се утвърди като империята на единъ новъ завоевателенъ народъ, който ражда най-много деца и търси място за тяхъ. Отъ северъ идва мистиката на народното единство и с подготвенко едно трето царство. Отъ франската демократия не остава и помекъ. За напредъ ще има значение само духътъ на дисциплината на строгото самосъзнание и духътъ на глѣбината. Пезаризмътъ и метафизиката на бавитѣ ще определятъ стила на новата история, поддържана външно отъ икономическата динамика на Америка и смущавана отъ приврацитѣ на житието легиони. Душата на Русия ще се равае и ще се върне къмъ себе си. Славянството нѣма да загине, бавъ да осъществява своето назначение...

М. Пенковъ

Селско събрание въ Шуменъ

Селянитѣ отъ Шуменска околия на филма „Походътъ на Изтокъ“. Речта на околийския управителъ г. Василевъ за по-вече единение и гражданско съзнание.

Шуменскиятъ околийски управителъ г. Василевъ е ималъ похвалната инициатива да даде възможностъ на селянитѣ отъ Шуменска околия да видятъ германския филмъ „Походътъ на Изтокъ“, въ който сж филмирани действията на германската армия до пролѣтната офанзива.

Преди почване на филма, който се проектира преди нѣколко дена въ театръ „Одеонъ“ и на който присъствуваха по-вече отъ 850 души селяни, околийскиятъ управителъ г. Василевъ държи силно патриотично слово, въ което изтъква значението на България въ Тристранния пактъ, и ролята ѝ, която има да играе въ изграждането на новъ Европ. Стопанскиятъ ни фронтъ, забележи г. Василевъ има нужда отъ пълно единение на всѣки творчески сили. Сжщо е необходимо голѣмо гражданско съзнание и сътрудничество на властта отъ всѣки български гражданинъ.

Сжщиятъ се спрѣ на нѣкои бързи разпорѣдания дадени въ наредба № 1 по организиране и контролъ на производството и консумацията. Г-нъ управителъ апелира за сътру-

Д-ръ П. Д. Скорчевъ

За побългаряването на мѣстностнитѣ названия изъ шуменския балканъ

Преди нѣколко дни бѣхъ за малко въ Шуменъ. Сремнахъ моя отдавнашенъ и все още твърде работливъ приятелъ г. Ив. Молловъ, отъ когото узнахъ, че въ Шуменъ вече подготвятъ преименуването на мѣстностнитѣ названия изъ шуменския балканъ.

Нолена преди всичко изнава моята радостъ отъ благоустроения Шуменъ. Още отъ гарата се чувствува обновителниятъ полъхъ. Шосето е чисто и хубаво настлаено съ блокчета. Каменната ограда на гимназията е хубава и стилна. Предишната беднотия при навлизането въ града е вече изчезнала. Сега те посрещатъ хубави сгради, чисти пастелни улици, стотици метра дълга редица внушителни казармени постройки и единъ великолепенъ булевардъ заложенъ отъ нѣкогашния кметъ Д-ръ Петъръ Кърджиевъ — целящъ, покрай другото, да се премахнатъ вѣковнитѣ сметища, които изобилствуваха по цѣлото му протежение. Сега булевардътъ е буйно залесенъ и обрасълъ съ свежа трева и пестри цвѣта. Той е може би единственъ въ нашата страна и е истинска прелесть и гордостъ за Шуменъ.

Куширскиятъ площадъ, обширенъ и спретнатъ, съ величествената сграда на съдебната палата, съ оригиналната и хубава община, свѣтлото лице на военния клубъ възглавяващъ безкрайния казарменъ трактъ, зеленистата моравка и съеко лѣхашитѣ паркове и градинки наоколо радватъ око и всичко това изпълня съ гордостъ и задоволство сърдцето на всѣки шуменецъ, дошелъ следъ нѣколкогодишно отсъствие да обиди родния си градъ. Съ добро впечатление останахъ и отъ чистия и добре обзаведенъ хотелъ „Обединена България“.

Потегляме за Къшкетъ. Особено изненаданъ останахъ отъ Боровата Горичка на Илчовъ Баиръ и отъ пълното залесяване на всички околни хълмове — дори и на чифтулка и на бѣлия баиръ срещу пивовара. Щомъ ми нахемъ тежето и новия горски домъ обляха ме познатия чаръ на роднитѣ Къшкетъ, който се запусна отъ мощнитѣ скали на Крумовитѣ порти, отъ потайнитѣ усонища на Зандана, отъ небеснитѣ висоти на Висока поляна. Само тукъ долу, гдето преди години се виеше подъ открито небе първомайското хоро, сега е тъмно и влажно — брухналата тукъ растителностъ желателно е да се разредди.

Предишнитѣ храсти по баиритѣ сж се развили въ стройни букови гори. Стрѣмна пътека подъ дебелима имъ сѣнка неуспѣтно ни извежда горе на хижата. Тукъ въ висинитѣ (456 м.) е другъ свѣтъ — възвишенъ, омаенъ, лъчезаренъ. Пивоваро се поглѣща като отъ сухъ сунгеръ. За голѣма моя радостъ тукъ заварихъ монитѣ отколешни сътуристи Симео-

новъ и Търговски. вояши петдесетина млади туристки подъ благонравното блюстителство на Бай Христо Кюлорю — който възлежаваше въ младежко блаженство. Тамъ нейде върху буйната машеркоха трева.

Надвечеръ се разискри омайна феерия на последователно осветяващия се просторенъ грядъ Шуменъ, чието благоустройство се намира въ ржцетѣ на единъ работливъ кметъ, подъ будната и родолюбива закрила на нашия деенъ и вещь съгражданинъ инж. Димитъръ Василевъ, достойно заемащъ — за радостъ на всѣки шуменецъ — отреденото му високо мѣсто.

Спускаме се всрѣдъ роякъ блещукащи свѣтулки, къмъ знойнитѣ обятия на заспиващия Шуменъ и попадаме въ ресторантъ „България“ всрѣдъ веселата компания на добри стари приятели.

Следъ тази малка сантиментална данъ къмъ родния Шуменъ, пристѣпвамъ къмъ задачата си, определена въ главнието на настоящата статия.

Още като издигнахъ преди двадесетина години лѣтовещето на Висока поляна, ние замислихъ за побългаряването на мѣстностнитѣ названия изъ шуменския балканъ. Но още тогава се натъкнахъ на мжч. ноти на инергентъ дори на младитѣ шуменски туристи, които не показваха желание да се раздѣлятъ съ старитѣ и тѣй привични турски названия. Сѣмташе се, че Зандантъ би загубилъ отъ своя хайдушки обликъ, ако се преименуваше дори въ „Самодивски изворъ“. Сулу-мара би се лишила отъ своето старинно пещерно обаяние, ако се преименувае въ „Водна пещера“. Но това сж само кратковременни тревоги и съмнения. Все пакъ ние гогава успѣхме да наложимъ нѣколко български названия: Висока поляна вмѣсто Паланка-аланъ, Дяволския процепъ, Хайдушката чешмица, Балконтъ — западно отъ Търновътабля. И следъ това на нѣколко пѣти подтиквахъ туриститѣ да взематъ присърдце побългаряването на турскитѣ названия и новоименуването на по виднитѣ и отъ значение за туриститѣ мѣстности, пунктове и особености. Дали нѣщо е сторено не ми е известно.

Но сега, доколкото набързо можахъ да узная отъ г. Иванъ Молловъ (престоятъ ми въ Шуменъ отпосле стана твърде тревоженъ), починътъ е поетъ вече отъ общинската управа. И ние можемъ, следователно да бждемъ напълно утѣрени, че преименуването се намира въ здрави ржце и че сигурно ще имаме български названия по нашия балканъ.

Преди всичко трѣбва да се намѣри замѣстникъ на името „Къшкетъ“. Какво разбиратъ шуменци подъ това название? До гдето се простиратъ Къшкетъ? Подъ това име ние разбираме долината съ котловидно ограничаващитѣ я

гористи склонове. Билото изобщо не влиза въ нашето разбирание за Къшкетъ. И това сж право! Защото въ предишни времена е имало къшкетъ само въ долината подъ Крумовитѣ порти, около сегашния бюфетъ. Долю, гдето сега е резервуарътъ, се е издигалъ Паша-къшкетъ; около боровата горичка (боровецъ) е стояло Сѣтна-къшкетъ, а надъ него, при близкия тамъ изворъ е стърчалъ „засмѣния“ Гюлеръ-къшкетъ. Тия три къшкетъ (къшкетъ) сж дали названието на цѣлата котловина. Ето защо, сѣмтаме, че ще бжде умѣстно и чинно да оставимъ като споменъ за всѣкому милото име „Къшкетъ“ това название само за тази мѣстностъ — областта около Боровецъ, бюфета, Гюлеръ-къшкетъ.

Обаче цѣлата долина съ ограничаващитѣ я отъ всички страни гористи склонове трѣбва да получи ново наименование. Тя може да се нарече Краснодолъ. Но най-умѣстно и стоящо въ езиково-произходна връзка съ името „Шуменъ“ е названието Шумава (разбиратъ се, долина). Бидейки мѣстностно название тази дума ще се тонува Шумава. Подобно измѣстване на ударението е твърде често явление въ нашитѣ имена: Добрѣна (при Провадия) вмѣсто добрина, Добра вмѣсто добра, Желѣзъ вмѣсто желѣзенъ. Както вече много пѣти писахъ името Шуменъ произхожда отъ думата „Шума“. Понятието „шума“ се крие и въ названието „Боклуджа-дере“ — старотурски „Боклуджа“ значи „шума, хрсталакъ“, т. е. „Шумава рѣка“, отъ думата шумава може лесно да се произведатъ прилагателни: шумавски, шумавско било. Чрезъ „Шумава“ ще се възстанови старата връзка за Шуменъ. А цѣлото хълмисто възвишение може да се наименоува шуменски балканъ. Ако и турска, думата „Балканъ“ е напълно усвоена отъ нашия народъ, отъ нашата поезия („Балконтъ пѣ хайдушка пѣсень“). Тя убогатава нашия езикъ, който не притежава своя дума обозначаваща „планина обрасла съ гора“.

Зандантъ, персийска дума, сжщо трѣбва да си остане. Самото произнасяне на тази дума вече ни изпълни съ оная хайдушко — занданска романтика тѣй страотно затрогваща всѣко шуменско сърдце. Зандантъ и Крумовитѣ порти сж най-изпѣкващи, най-характерни за Къшкетъската ни природа. Огивайки къмъ Зандана по надбюфетния баиръ (който може да се назове клинѣтъ, понеже като клинъ се арѣзва въ къшкетъската котловина) минава се покрай една самъ скала, отъ която се открива величествена гледка, влѣво къмъ урвата и пещеритѣ на Крумовитѣ порти, а вдѣсно къмъ цѣлата Къшкетъската котловина. Този скала може да се назове Самотната скала. Гледана отдолю, откъмъ боровецъ, тя наподобява колѣнничка моляща се човѣшка фи-

(Следва на 2 стр.)

АПТЕКА - общинска Шуменъ

търси УПРАВИТЕЛЪ.

Постъпване веднага.

Основна заплата 4710 лв.

За побългаряването на мѣстностните названия изъ шуменския балканъ

Продължение отъ 1 страница

гура, поради което въ миналото ние наричахме тази скака Пророкъ Илиа. На тази скала, четейки въ усмотение Лермонтова, ние се вживяваме съ цѣлата си душа въ планинската романтика на Дивия Кавказъ.

Въ долния край на Занданската урва се намиратъ Унгуритѣ. Ако и маловидни сега, тѣхното име трѣбва да се запази за споменъ на ношувитѣ унгри (маджари) отъ 1849—50 г., които сж се кжпали тукъ подъ хладнитѣ (бивши) водопади. Любовната алея, често срамливо произнасяна отъ по-възрастнитѣ шуменки, сжщо трѣбва да запази името си. Всички алеи, пътеки и по-видни почивни и изгледни мѣста трѣбва да получатъ по едно име. Подходящи за такива названия думи сж: почивка, прохлада, одихъ, изгледъ, тихо гнѣздо. Нека не се забравя, че шуменци не струватъ твърде хазъ отъ много префърцунени названия — тѣ ще имъ се видятъ лигави и не ще бждатъ възприети отъ никого. Все пакъ въ това отношение думата има младежта. За предпочитане сж краткитѣ названия отъ една дума.

Желателно е да се назоватъ нѣкои алеи съ имената на заслужили за разхубавяването на Кюшкюветѣ шуменци и общественици. Такива сж покрай другитѣ: Петъръ Ивановъ, окръжителъ къмъ 1892 г. и поетъ („днеска загра, утре шипка; дето мина пепель-прахъ“). Прокара начупената пътека по бѣлия баиръ срещу пивовара и го залеси; Христо Тодоровъ и Францъ Милде иматъ заслуги по насаждането на алеитѣ отъ цѣтарницата (горския домъ) нагоре; д-ръ П. Кърджиевъ насади съ орехови дървета цѣлия склонъ на Фатмеджика (който може да носи името **орешакъ д-ръ Кърджиевъ** и украси парка на Кюшкюветѣ Стръмната пътека нагоре отъ пѣсчаницитѣ къмъ Сулу-мара умѣстно да назове **Коста Деневъ** — стариятъ вече учителъ който почти ежедневно изкачваше този пътъ въ продължение на 40 години, често и зиме, и то ви-

наги по сетре. Сжщо и името на Нестора на шуменскитѣ туристи Христо Кюлюру заслужава да бжде увѣковѣчено въ нѣкой отъ алеитѣ по било то (напр. алеята отъ Крум. порти къмъ бостанлъка на попполу). На името на почетния гражданинъ и виденъ ловецъ Кънчо Милановъ трѣбва да се назове нѣкой пътъ посоченъ отъ ловцитѣ.

Азъ не смѣтамъ за своя задача да посоча тукъ за всѣко мѣсто по едно име — това мога сторя другаде. Моята целъ е само да нахвърля нѣкои упътвания, които биха могли да послужатъ за ръководство при наименоуването на Кюшкювенскитѣ забележителности.

Ще бжде отъ голѣма полза за за планомѣрното наименоуване една карта-скица на Кюшкюветѣ и на цѣлия шуменски балканъ отъ Чангелъ-табия покрай Търновъ-табия Тър (Търновецъ), та чзкъ до Елѣза (Звездица). Преименоуването трѣбва да обхвае отъ частъ и шумейското поле. Названията на всички табии отъ историческо значение трѣбва да си останатъ, като се побългарятъ само частично: Московска табия, Кървава табия (канлъ табия) и др. На тази карта трѣбва да стоятъ обозначени всички кладенци, чешми, извори и всички забележителности и отъ значение за туриститѣ пунктове. Картата да се отпечата въ достатъченъ брой екземпляри за да може да се раздаде на туристи, ловци, лесничей, на военни, учители и ученици и на заинтересовани шуменски граждани и шуменци извънъ града. Картата може да бжде обозначена съ числа, срещу които да стоятъ въ единъ списъкъ пояснителни бележки, а сжщо и досегашнитѣ названия. Всички заинтересовани въ преименоуването ще могатъ да проучатъ картата, мнозина (туриститѣ) дори ще обходятъ мѣстата и ще могатъ да посочатъ умѣстни нови названия често съобразни съ особеноститѣ на мѣстността. Предложениата ще се съобщаватъ писмено на общината. Една смѣсена неголѣма комисия ще

НОВИЯ РЕДЪ И РОДОУСТЪЖНИКА

Осжществяването на новитѣ идеи струва твърде скъпо, съ много трудъ и жертви. Потопи кърви, огнь и жупелъ, стени и вопли ето изминатия пътъ, необходимъ за прокарането на новото, следъ осжществяването на което, хората принадлежащи на историята разбиратъ упоритото си и безсмислено противопоставяне и подмолна дейность за поронване устоитѣ на своята държавъ.

Ведно съ ратницитѣ за осжществяването на новитѣ идеи и налагащиятъ се новъ редъ, се срещатъ и люде, които съ своята отрицателна дейность въ съюзъ съ тъмнината и дявола, пречатъ за лесното прокаране на новитѣ идеи и новия редъ.

Подмолната дейность на тия изчадия адови, днесъ чрезъ подкупъ и лъжа се мжчи да спре правилния ходъ на нѣщата за постигане свѣтли, слънчеви и благоденстващи дни, безъ гледи и робия.

Вънъ отъ кървавата разпра, днесъ обществото по единъ много лесенъ, естественъ и човѣченъ начинъ излъча изъ своитѣ срѣди хора, които стѣпка по стѣпка се издигатъ, взематъ властта, не да властвуватъ, а да творятъ блага, да служатъ честно и вѣрно на родъ и родина.

проучи събрания материалъ, ше подбере приемливитѣ нови названия въ единъ списъкъ, който ще трѣбва да бжде оповестенъ въ мѣстнитѣ вестници, за да се препоржчатъ нѣкои поправки пакъ чрезъ вестницитѣ. Последня дума ще си има общината.

Нека съ преименоуването да не се бърза. Онова, което народътъ създава въ течение на дълги години не може да се извърши лупа-тупа отъ нѣкви комисии. Нека въ предстоящата преименователна работа да се предостави широкъ дѣлъ на народното творчество. Тогава населението драговошно ще възприеме новитѣ имена. Новитѣ названия се приготвятъ за вѣковенъ животъ. Нека оставимъ на иднитѣ поколения смислени имена въ духа на народното иметворство.

Чувствамъ че нѣкои ще се осмѣлятъ да възразятъ на това, което звучи странно въ ушитѣ на невѣрнитѣ томовци, които при днешното си състояние на духа сж готови като Юда да предадатъ своята чест и човѣшко достойнство, да станатъ родоустѣжници и сдружени съ тъмнитѣ сили на полземята, само за нѣколко сребърника — залгалки и голи обещания за власт и господарство, да инопятъ ржцетѣ си въ кръвта на собствениятъ си народъ.

Да се прави добро е най-трудното. Да направимъ зло — това е най-лесното. Една обикновена напримѣръ, кляка, по адресъ на най-честния, най-почтения и най-съвестния държавенъ служител или обикновенъ гражданинъ, бързо взема страхотни размѣри и съмнения, че това е наистина вѣрно, и започва да го тормози. Умъ не се иска за такива отрицателни прояви. Изразходвания трудъ е малъкъ, а резултатитѣ — голѣми, защото да изградишъ едно здание напримѣръ е необходимо ума на инженеръ-архитекта, трудъ, гражданъ материалъ и пари. Но да разрушишъ, сжщо това здание е необходимо само една малка адска машина — изобретение на дявола. Ето, съ тоя примѣръ можемъ да илюстрираме резултата отъ злата постѣпка на родоустѣжника.

Идващото ново общество и новъ редъ, взематъ осигурителни мѣрки за да се избѣгне всѣко обществено зло. Сжществуване на: сждилища, закони, затвори и полиция е необходимостта за затвърдяването на новия редъ. Това сж очитѣ на реда и законността. Безъ тѣхъ не може да сжществува една правова държава. Анархията е само за побърканитѣ умове, въ утопичнитѣ имъ идеи бунтари. Миротлюбивия човѣкъ, тихъ членъ на обществото желае спокоенъ редъ за творчество и сносенъ животъ. Срещу всѣки умисленъ злосторникъ се взематъ мѣрки — строгитѣ санкции на закона, защото у хората често се появява духовенъ ативизъмъ.

Не отричаме, че човѣкъ често боледува. Физическото боледуване отдаваме споредъ меди-

цината на разнитѣ му би, които навлизатъ въ нима, атакуватъ го и лия лѣга на легло, сжчака ако му е дошло Душевно болния е както за себе си така обществото отъ което стачна единица.

Днесъ при тоя вѣкъ и предѣкъ и развитие на та медицина, социологическа икономия сж още хора, които облекчаватъ човѣшко облекло и в Адамовъ да вършатъ своиствени само на за и дивитѣ пламена.

Варваризмътъ въ тия още дълбоко вкоренитѣ имъ души. Въ своитѣ утопични идеи ботятъ въ полза на разложение. За тия болни хора, безъ всѣко во за дългъ и отговоръ създадохъ страшнитѣ и затворитѣ.

Новата държава, новостественостъ и моралъ чатъ и презиратъ подобие. Тѣ отричатъ тѣхната гавостъ, борятъ се съ простени и непростени стѣа, за премахването на духовна и обществена болестъ у ония люде които не разлишаватъ новото, което иде, най хубаво и подходящо днесъ, рѣмжкатъ срещу чакатъ да се върне отъ лото старо и гнило. Тия ховно болни синове на мията съ тия си деяния чатъ за плановото преуване на свѣта.

Сждътъ, законитѣ, затвори и полицията сж за тия хилави чеда на Сатанъ духовни братя на тъмнина. Ние вѣрваме, че държавата и организирана скоро ще ликвидиратъ съ бухали на ношъта.

ПРЕОУСТЪЖПВА СЕ

БРЪСНАРСКИ САЛОНЪ - гр. Шумен

центъра на града, съ дѣл клиентела. Добре обзаведенъ салонъ съ течаша вода.

Споразумение:

Славчо Бояджиевъ

„Синия салонъ“ — Шумен

ПЛАТЕТЕ СЪ АБОНАМЕНТИ

Б. Дочевъ

Една нощъ въ Ориента

(Откъслекъ отъ неиздадената новела „Семейството Трешамъ“)

Хотелътъ „Менхаусъ-Континенталъ“ бѣше разположенъ въ единъ оазисъ близо до Кайро. По външния си видъ той по-скоро приличаше на дворецъ отъ колкото на международенъ хотелъ. Високитѣ мраморни портали и огромнитѣ колони предъ които стояха денонощно феллахи загледани въ далечината и мълчаливи като сфинксове, накараваха посетителя добре да си помисли преди да влѣзе въ този хотелъ.

Ултра модерната обстановка вътрѣ, като че ли отвеждаше отново дошлия посетителъ въ цивилизованиятъ страни и той, като че ли живѣеше въ два свѣта презъ своето пребиваване тукъ: въ ориенталския пълненъ съ мистика и цивилизация отъ кждето бѣ дошелъ.

Младото семейство Трешамъ бѣше отъ вчера тукъ. Само при споменаването на името на Лесли Трешамъ, директора на хотела бѣ веднага поставилъ на разположение най-добритѣ си апартаменти защото и тукъ името на съръ Лесли Трешамъ, голѣмъ колекционеръ на египетски ценности се споменаваше съ почитъ.

Сватбеното пжтешествие на младата двойка бѣше къмъ своя край когато тѣ решиха да посетятъ Египетъ. Мисисъ

Дейзи Трешамъ като че ли бѣше наситила вече на пжтуванията. Тѣхната яхта „Озирисъ“ бѣ на когата въ Александрия и тѣ оѣха дошли до Кайро за нѣколко дни.

Следъ снощната почивка, Дейзи искаше тази нощъ да вкуси отъ пълната съ сласть и мастика чаша на Ориента. Ланъ знаейки това бѣше подредилъ програмата си и чакаше падането на нощта . . .

Една чудесна машина бѣ дедана отъ управителя на хотела на разположение на младитѣ. Дейзи бѣ въ една дълга лѣтна бѣла рокля, и въ нишкитѣ на плата имаше вътъкани дълги ивици отъ седефъ, който на лунното освѣтление даваше единъ особенъ блѣсъкъ въ който се виждаха почти всичкитѣ цѣтлове на спектъра. Съ една дума роклята бѣ по вече отъ феерична и смѣлото декоративъ въ гърба до голѣма степенъ спомагаше на Дейзи да понесе по-леко горещината на тропика особено следъ залѣза. Ленгли Трешамъ бѣ въ бѣлъ смокингъ който му отиваше чудесно.

Тѣ напустнаха хотела къмъ 10.15 часа.

Отъ първомъ колата взе посока къмъ Сфинкса. За по малко отъ десетъ минути тѣ

бѣха тамъ. Огромния обелискъ, цѣлиятъ потъналъ въ лунна свѣтина се откриваше ясно на тъмния хоризонтъ. Загледанъ нѣкжде въ далечината, той, като че ли не забѣлява дошлиятѣ гости, които изглеждаха предъ него като джуджета. Пустинята предъ тѣхъ се простираше безкрайна и сякашъ ги привличаше . . . Нѣкжде въ страни отъ тѣхъ се виждаха нѣколко дръвчета, които се бѣха събрали вкупомъ за да могатъ заедно да устоятъ на пустинята за да не ги изсуши.

Почти цѣлия анфасъ на Сфинкса бѣ въ свѣтина и доста ясно се виждаха изпъкналоститѣ и вдлъбнатинитѣ по него направени съ течение на вѣковетѣ. Дейзи стоеше нѣма, безмълвна предъ тази картина и като че ли усѣщаше какъ Ориента я завладѣва все повече . . . Грамадната фигура и действаваше нѣкакъ хипнотично . . . Ланъ който бѣ застаналъ до нея я наблюдаваше съ любовителство. Тя бѣ като че ли въ трансъ. Горещината почти станала нетърпима вече спомагаше на човѣка да изпадне въ това състояние когато най-лесно би се поддалъ на внушение.

Самитѣ тѣ въ пустинята представляваха единъ великолепенъ контрастъ. Отъ една страна свѣтътъ на фараонитѣ, а отъ друга модерния свѣтъ дошелъ много по-късно следъ него и въпрѣки това, като че ли пър-

виятъ завладѣваше и пленяваше, макаръ и само съ мълчанието си . . .

Тѣ не усѣтиха кога е минало е динъ часъ и потеглиха назадъ. Дейзи бѣ заявила че изпитва ужасна жажда. Тя бѣ седнала до Ланъ, облегната на рамото му и той бѣше я прегърналъ съ една сиржка, като съ другата управяване волана . . . Тѣ не говорѣха. Той я разбираше сега подобре отъ всѣкога. Тя живѣеше сега само съ спомена на виденото, тя бѣ като че ли въ другъ свѣтъ. Скоро машината ги доведе до града . . . Движението, свѣтлинитѣ, шума възвѣрнаха Дейзи отново къмъ реалността.

Ланъ си служеше вече доста често съ клаксона и колата трѣбваше да се справя съ доста голѣмото оживление. Тѣ прѣсѣкоха площада на който бѣ джамията Мохамедъ-Али, минаха покрай университетата Делъ-Азхаръ и се отзоваха въ центъра на космополитния Кайро.

Точно предъ тѣхъ се намираще увеселителното нощно заведение: **Шефертъ**.

Посетителя, който за пръвъ пътъ влиза тукъ остава удивенъ отъ виденото. Смѣлата но идеално великолепна комбинация между Ориента и Новия Свѣтъ извикващи непринуденъ възторгъ. Влѣзлия посетителъ биваше грабнатъ отъ шума на говорешитѣ, които приказваха малко по-високо

отъ обикновеното. При влизането си още нѣколко посетители сжблчени въ бѣли дрехи посрѣщаха съ дълбокъ почитъ госта, който естествено знаеа на поздравъ кимна глава. Следъ това влизаше огромната зала. Предъ надолу по 25-30 стѣпела волно широки се намираща Ориента надъ него по странични стѣлбища се оше къмъ балкона на нѣмъ въ на-модеренъ стилъ. Дветѣ страни на широката стѣпала слизащи надолу бѣха неподвижни, като мъртви строини суданци въ шпирити.

Естествено е, че по-вече посетителитѣ най-напредъ се заха долу, после се качваха ре и нѣй-накрая слизаха долу.

Въ дѣното на залата сѣха неприкжнато единъ другъ два оркестра едъ за модерната музика, а другъ за ориенталска.

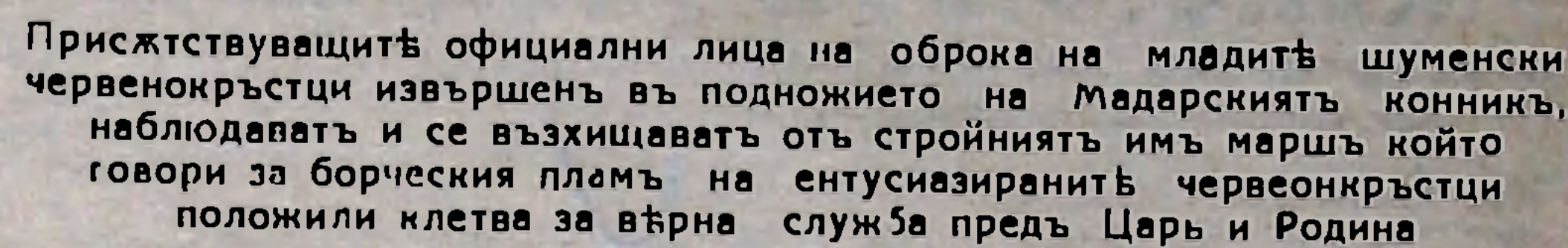
Сржчни туземци боси движѣха безшумно между ситѣ и разнасяха разхладителна питиета. Огромнитѣ вентилатори работѣха непрекъснато създаваха единъ шумъ, който караше посетителитѣ да рятъ малко по-високо за да разбиратъ. Оживлението пжтъ биваше голѣмо. Тукъ жеха да се чуятъ езици всички краища на свѣта се видятъ всички раси на много кълбо. По етикетъ, че, гоститѣ европейци и тукъ официално облѣчени

Нареждане на комисарството

Spectator.

**Справки за вестника
могат да се правят
по телефон № 20**

Нѣкжде далече въ страни се
виждаха останкитѣ отъ храма
Хаторъ сега цѣли облѣни въ
слънчева свѣтлина!

гр. Шуменъ, 2 Юлий, 1942 година.

Датата и мѣстото, гдето трѣбва да се явяватъ стопанитѣ и декларирайтъ посѣвитѣ си трайнитѣ насаждения ще се съобщи и разгласи допълнително.

К м е т ъ: (п) Хр. Хараламбиевъ
В ѣ р н о,

На Шуменското гр. общ. управление

Секретарь: (п) Г. Байновъ

Г-жа ПЕТИНКА ИВ. ХАЛАЧЕВА
не приема на именния си день — 12 юлий

Печать „СПАСЪ ПОПОВЪ“ — Шуменъ 1942 — 84

Шуменски общински вест

Вестник за стопанското и културно издигане на гр. Шумен

Уредници: П. Рибаровъ

Официални обявление — 2 ле. кв. ом.
Търговеки обяви и други по споразумение.
Известия за благотворителни цели — безплатно

Кр. Зелковъ.

Христо Ботьовъ антьоръ въ театъра на Войниковъ.

Продължение отъ брой 117.

При избора на ролитѣ, който изглежда да му е билъ позволенъ, вижда се какъ Ботьовъ е търсилъ отдушникъ за онова, което е тежало на душата му. Така въ „Покръщение на Прѣславския дворъ“ на Войникова, той си избралъ и игралъ ролята на първожреца Свѣтолидъ, който се бунтува противъ решението на царъ Бориса да приеме християнската вѣра. Въ „Стоянъ Войвода“, сжщо отъ Войникова(?), той повдигналъ источень въпросъ да вземе ролята на войводата, да води юнаци, да бунтува народа. Въ драмата „Иванку“ на Друмева, той си избралъ роля пакъ на бунтовникъ — на Иванко, убиеца на Асеня. Дори при единъ разговоръ съ Вазовъ Ботьовъ билъ изказалъ съжаление, че не е играна пиесата на Шилеръ „Разбойници“, въ която много искалъ да играе Карлъ Моръ.

За сега, споредъ споменитѣ на Зах. Стояновъ, имаме кратки сведения за участието на Ботьовъ само въ първата отъ гореспоменатитѣ пиеси, а именно въ пиесата на Войникова — „Покръщение на Прѣславския дворъ“. Трупата на Войникова, която проявила животъ въ 1866 год., се заела съ изнасяне пиесата на своя ржководителъ. Войникова, който ценялъ Ботьовъ и у когото може би е виждалъ даровитъ антьоръ, го поканилъ да вземе участие въ това представление. Ботьовъ „знаелъ на прѣсти“ драмата и си избралъ ролята на първожреца Свѣтолидъ.

Представлението било дадено на 11 май 1868 г. въ салона на г-нъ Рали. До тая дата обаче, времето изминало въ такава трескава подготовка, че цѣлия градъ говорилъ съ интересъ за това предстоящо тържество на българската колония. Гърцитѣ, които злорадствуваха, не вѣрвали, че „проститѣ българѣ“ ще могатъ да извършатъ нѣкое хубаво дѣло, затова се готвели да освиркатъ антьоритѣ, като имъ подхвърлятъ на сцената лукави глави.

„Залата на театъра подбрала тая вечеръ, между своитѣ стени, всичко що е българско. Имало много ромъни и представители на властѣта. Разбира се, че страннитѣ костюми, появяването на българѣ на сцената и безъ никаква драма, само да излѣзатъ и се скарать, какъ щѣло да произведе своето действие. Харесало се на чуждитѣ, а за българитѣ не иска дума: тѣ хвърчали на седмото небе и се надсмивали на гърцитѣ, които отъ гнѣвъ и завистъ, че представлението било увѣквателно, забравили лукавитѣ глави и си отишли. Но най-много харесалъ и привлѣкълъ на хората вниманието, Ботьовъ. Така би трѣбвало да бжде. Колко души е имало като него на сцената? Разбира се, че ни единъ. Цѣлото му отечество не е раждало още

подобенъ нему, та Браила ли ще изпява претенции?”

Действително и отъ послѣшнитѣ редове на Зах. Стояновъ, се разбира, че Ботьовъ въ ролята на Свѣтолидъ билъ „въ апогея на своята поетическа фантазия и величие“. Той се отличилъ съ възхновеното си красноречие и съ жестовитѣ си. Изобщо, изигралъ отлично ролята и предизвикалъ възторгъ и буря отъ ржкоплѣскиния срѣдъ публиката. Особено спечелилъ последната въ момента, когато като жрецъ научава, че Царъ Борисъ е решилъ да приеме християнската вѣра. „Той скокналъ, разлютилъ се като тигъръ и тропналъ съ кракъ. Публиката онемѣла. Като клекналъ на колѣно, като си разпрострѣлъ ржцетѣ къмъ идолопоклонския Богъ, така гръмливо и страшно апелиралъ къмъ Бога Перунъ, што много дами измежду публиката си закрили лицата съ ржце“.

Презъ октомврий на 1868 год., Д. Войниковъ решилъ да де отиде съ трупата си въ Букурещъ и представи тамъ горната пиеса. Той искалъ на всѣка цена да вземе съ себе си и Ботьовъ.

Последния по това време билъ въ много лошо материално положение — ходилъ гладенъ и оксанъ по браилскитѣ улици. На поканата на Войникова, той се отзовалъ, обаче предварително помолить за пари, за да се облече и има по приличенъ видъ за Букурещъ. Следъ като получилъ увѣрение, че действително ще дойде, Войниковъ му далъ пари. Ботьовъ наистина употребилъ една частъ отъ тѣхъ за покупката на костюмъ, а другата по-голяма раздалъ на своитѣ приятели — хжшветѣ, които сжщо така били въ окаяно положение.

Трупата наистина заминала за Букурещъ заедно съ Ботьовъ, представления, обаче, не могла да даде, защото ромънското правителство забранило. Като причина за това, билъ протеста, който Високата порта отправила до ромънското правителство, по поводъ минаване четата на х. Димитъръ на българска земя и битката при Карависенъ. При това непредвидено положение, нѣкои отъ членоветѣ на трупата се върнали въ Браила, други потърсили прехрана въ Букурещъ, а Ботьовъ останалъ самъ всрѣдъ улицитѣ на Букурещъ. Останалъ, за да се започне една отъ най-тъжнитѣ страници въ неговия животъ — животъ на мизерия и гладъ. Нерадостенъ но пъленъ съ доблестъ и романтика животъ, въ една запустѣла воденица край Букурещъ, отначало съ Христо Карловчанина, а следъ това съ дякона Левски.

И като, че ли тукъ се завършила „театралната дейность“ на Ботьовъ. Колкото и за кратко да е билъ въ трупата на Войникова, колкото и за кратко да е подишалъ въздуха

Редакционни

Нашиятъ инкасаторъ — по обиколка изъ града Той ще посети абонатитѣ на н-ка ни и ще инкасира абонамента за 1940, 1941 и 1942 год.

Надяваме се, че той ще бжде добре посрѣщнатъ.

Срока за изплащане на абонамента отдавна е миналъ. Абонатитѣ ни вънъ отъ града могатъ да изплатятъ абонамента си, като изпращатъ съответната сума въ гербови или пощенски марки направо до редакцията на в-ка.

Въ разговоръ съ областниятъ стопански директоръ г. Ст. Поповъ, който е билъ въ обиколка изъ областѣта се научихме, че жетвата на ечмика въ шуменска областъ е на привършване. Жетвата на пшеницата е започнала усилено. Най-добре се очертава реколтата въ Търговищска околия. Впечатленията отъ останалитѣ околии сж сжщо задоволителни по отношение на новата реколта.

На 19 т. м. съ участието на известната Бистришка четворка и хоръ „Трудъ радостъ“ ще изнесатъ концертъ.

На 15 т. м. въ Шуменъ се свиква инспекторскитъ съветъ на околнискитѣ училищни инспектори отъ Шуменската областъ.

Съвета подъ председателството на обл. учил. и-торъ г. П. Михайловъ ще разглежда належащи въпроси по отношение учебното дѣло въ областѣта.

Съобщава се за сведения на гражданитѣ, които даватъ подъ наемъ квартири на ученички и ученици отъ гимназиитѣ, че съгласно правилника за гимназиитѣ външнитѣ ученици или ученички могатъ да живѣятъ само въ удобени предварително домове, квартири и пансиони за всѣка учебна година. За сжщитѣ се водятъ въ гимназиитѣ специални списъци. Затова наемодателитѣ трѣбва да подадатъ до дирекцията на съответната гимназия заявление съ приложено печатно сведение за квартирата. Съ тия формуляри — сведения заинтересованитѣ се снабдяватъ отъ гимназиитѣ. За удобенитѣ квартири наемодателитѣ ще получатъ квартирни карти. Заявленията трѣбва да се подадатъ отъ сега и преди новата учебна година. Не ще се позволи на ученички и ученици да наематъ и живѣятъ въ неполучили удобени квартири.

Учителитѣ, които сж раздѣлени на две смѣни въ ползване на лѣтната ваканция заставатъ начело въ контрола на производството. За отбелязване е, че всѣки съ готовность приематъ да извършатъ възложената имъ тежка задача.

на сцената, все пакъ тя послужила на Ботьовъ като удобно мѣсто да изрази своитѣ пламенни възжеления, които въ живота, поради условията, не е могълъ да приложи още на дѣло. Отъ тукъ нататкъ обаче, той като че ли скъсва съ театралната илюзия и определя своя жизненъ пжтъ, по пжтя на дѣлото и саможертвата, за свободата на отечеството. Презъ тая именно 1868 година, той написва и своето знаменито завещание:

„Не плачи майко не тжжи че станахъ ази хайдутинъ хайдутинъ майко бунтовникъ“.

ХРОНИКА

Допустнати грѣшки въ миналия брой въ уводната статия, а именно: Въ първата колона, редъ 13, вмѣсто кредитни институти; въ 28 редъ да се четѣ племенна основа, а не пламенна: въ редъ 10, сжщата колона, отдолу нагоре, да се четѣ невидимъ гений, а не невиданъ гений; въ втората колона, редъ 10 отгоре, да се четѣ временни интереси, а не интриги

Директора и учителитѣ при I шум. прогимназия благодарятъ на наследницитѣ на покойния бившъ директоръ на сжщата прог. Никола В. Ганчевъ, за даденитѣ 500 лв. за детскитѣ трапезарии послучай годишнината отъ смъртъта му.

Работи се усилено по организиране на контрола върху производството и консумацията на зем. стопани, работа която ще даде пълна ориентировка на Правителството за разпредѣление на зем. производство при изхранване на населението.

Учителското тѣло и директорътъ при Шуменската мжжка гимназия и хранешитѣ се бедни ученици въ безплатната ученическа трапезария при сжщата гимназия благодарятъ на следнитѣ лица за направенитѣ отъ тѣхъ дарения въ пари и натура на трапезарията: Емилия П. Панайтова, Стилиянъ Пушковъ, Димитъръ Миленовъ, Стефанъ Илиевъ, и Христо Ямуковъ.

Пребиваваха въ града ни преди нѣколко дена по инспекционна обиколка Н-ка на първоначалното образование при М-ството на нар. просвещение г. Н. Каровъ, Сжби Сжбевъ н-къ при сжщото М-ство и г. инж. Нелчиновъ отъ М-ството на благоустройството. Сжщитѣ продължиха обиколката си изъ Добруджа

На пътуване въ „Висока поляна“ сж 60 деца отъ основнитѣ и прогимназиални училища въ града ни. Следъ нѣколко дена ще бждатъ на пътуване въ браническия станъ при „Алековото изворче“ и 200 орлета — браници.

Скоро ще бжде откритъ и работнически станъ, който ще бжде задъ хижата.

Шуменска Общинска Омнибусна Служба

Телефонъ № 118

РАЗПИСАНИЕ

Ж. П. гара — Бул. Кн. Симеонъ — Бул. Ц. Иосифъ — ул. Хр. Ботевъ — ул. Раковска — Кьошкьови

Отъ Ж. П. гара респ. сп. Кметството	6 ⁰⁰	6 ¹⁵	6 ⁴⁰	7 ¹⁰	7 ⁴⁰	8 ¹⁰	8 ³⁵	9 ⁰⁰
9 ³⁰	10 ³⁵	10 ³⁵	11 ¹⁰	11 ³⁵	12 ⁰⁰	12 ³⁰	13 ⁰⁰	13 ³⁰
14 ²⁵	14 ⁴⁰	15 ⁰⁵	15 ³⁰	15 ⁵⁵	16 ²⁰	16 ⁴⁵	17 ²⁰	17 ⁴⁵
18 ⁰⁰	18 ³⁰	19 ⁰⁰	19 ³⁰	20 ⁰⁰	20 ³⁰	21 ⁰⁰	21 ³⁰	22 ⁰⁰

Рейситѣ означени съ една звездичка трѣгватъ отъ сп. „Кметството“, а тия съ две звездички трѣгватъ отъ Ж. П. гара и Кьошкьоветѣ, но отиватъ само до сп. „Кметството“

Отъ Кьошкьоветѣ респ. сп. Кметството	6 ⁰⁰	6 ¹⁵	6 ⁴⁰	7 ¹⁰	7 ⁴⁰	8 ¹⁰	8 ³⁵	9 ⁰⁰
9 ³⁰	10 ⁰⁰	10 ³⁵	11 ¹⁰	11 ³⁵	12 ⁰⁰	12 ³⁰	13 ⁰⁰	13 ³⁰
14 ²⁵	14 ⁴⁰	15 ⁰⁵	15 ³⁰	15 ⁵⁵	16 ²⁰	16 ⁴⁵	17 ¹⁰	17 ⁴⁵
18 ⁰⁵	18 ²⁰	19 ⁰⁰	19 ³⁰	20 ⁰⁰	20 ³⁰	21 ⁰⁰	21 ³⁰	22 ⁰⁰

Забележка: Въ недѣлни и празнични дни следъ омнибуситѣ се движатъ непрекъснато безъ да спазватъ разписанието.

Забележка: Настоящото разписание е временно.

НАШИЯТ АНЕГДОТЪ

Августъ и инвалидътъ

Единъ инвалидъ отъ времето на Августъ ималъ нѣколко тежкъ процесъ и се обърналъ къмъ императора съ молба педира въ процеса му неговъ адвокатъ, познава неговата храбростъ и дълго му служба. Но императоръ обещалъ да му даде единъ бъръ адвокатъ.

— Какъ, — отговорилъ валидътъ, — нима азъ излизамъ тихъ на мое мѣсто нѣкой когато при Ацио трѣбватъ ви бранимъ отъ Антони изложихъ ли самъ живота и не получихъ ли рани, които виждате?

Императорътъ, засегнатъ отъ тези упрѣкъ, се явилъ въ рума, педиралъ самъ по лото на старъ легионеръ и спечелилъ.

Група артисти отъ нѣкоя театъръ наскоро ще сетятъ града ни и ще представятъ пиесата „Сидъ“.

Лѣтното детско игрище при клонъ „Генералъ Келевъ“ се открива отъ 12 т. в. в. официалното откритие стане на 19 т. м.

Откриването на детското игрище при сп. клубъ „Хомортагъ“ ще стане на 12 т. м. при особена тържественостъ.

Годишниятъ актъ шуменскитѣ гимназии ще състои на 12 т. м. въ сѣд на театъръ „Одеонъ“ на който директоритѣ на гимназиитѣ дадатъ отчетъ за живитѣ гимназиитѣ презъ изтеклата година. Ще бждатъ раздѣдени дипломитѣ на по-вече отъ зрѣлостници.

РАЗНИ

Министерството на просвѣтѣта ще отпечати презъ настоящата учебна година единъ монополни учебни дания.

Отдѣли по зжболѣвки и формация се откриватъ въ Софийския университетъ.

Предстои да се въведе жимъ за непрекъснато ржчно време. Изчислено е, че този режимъ ще се наведе една икономия отъ 35% въ разхода на вжглища и електричество.